

2. Andra grunden: kommissionen överskred de befogenheter som den har tilldelats med stöd av artikel 9 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22).
3. Tredje grunden: kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att klassificera fyllda vinblad på burk under ett KN-nummer som finns i bilagan till den angripna förordningen.

Talan väckt den 15 juli 2011 — Pigui mot kommissionen

(Mål T-382/11)

(2011/C 282/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cristina Pigui (Strejnic, Rumänien) (ombud: advokaten M. Alexe)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta svaranden att lämna ut uppgifter om vilka högskolor det är som deltar i det Internetbaserade masterprogrammet för 2008–2010 inom Jean Monnet-programmet,
- förplikta svaranden att dels avbryta programmet om inte någon högskola deltar i det, dels begära skriftliga studerandeavtal mellan studenter och organisatörer och dels kräva ett enhetligt bedömningssystem som gäller för samtliga berörda studenter, och
- förplikta kommissionen att återställa den ursprungliga situationen för sökanden, genom att ange att programmet för 2008–2010 inte uppfyllde de villkor som ställs för ett Jean Monnet-program, i vart fall beträffande sökanden.

Grunder och huvudargument

Genom sin talan yrkar sökanden, enligt artikel 265 FEUF, att tribunalen ska fastställa att svaranden rättsstridigt underlät att agera, eftersom svaranden inte lämnade ut resultaten av den offentliga utfrågningen, som sökanden ansökt om.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte artiklarna 6.3 och 15 i beslut nr 1720/2006/EG, ⁽¹⁾ eftersom den underlät att göra en undersökning och lämna ut uppgifter, vilket sökanden hade ansökt om. Sökanden åsidosatte även artiklarna 11 och 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersom den åsidosatte principen om öppenhet och rättsreglerna om konsumentskydd.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte artiklarna 4 och 5 i direktiv 97/7/EG ⁽²⁾ och artiklarna 2 a b och 5 i direktiv 2005/29/EG ⁽³⁾, eftersom den underlät att undersöka och utvärdera det Internetbaserade Jean Monnet-programmet utifrån dess mål, i enlighet med artikel 15 i beslut nr 1720/2006/EG.
3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte artikel 5 i direktiv 97/7/EG och artiklarna 2 a b, 6 och 7 i direktiv 2005/29/EG, eftersom den underlät att undersöka de orättvisa kriterierna i systemet för bedömning av studenterna.
4. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte såväl artikel 14 i Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som artikel 2 i protokoll nr 1 till Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, eftersom sökanden inte blev likabehandlad inom ramen för det Internetbaserade masterprogrammet inom Jean Monnet-programmet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 2006/1720/EG av den 15 november 2006 om inrättande av ett handlingsprogram för livslångt lärande (EUT L 327, s. 45).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (EUT L 144, s. 19).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, s. 22).

Talan väckt den 21 juli 2011 — Makhlouf mot rådet

(Mål T-383/11)

(2011/C 282/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Eyad Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaterna P. Grollet och G. Karouni)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets genomförandebeslut 2011/302/Gusp av den 23 maj 2011 om genomförande av beslut 2011/273/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien, i den del det avser sökanden, vars grundläggande rättigheter kränks, och
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna med stöd av artiklarna 87 och 91 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång. Sökanden gör gällande att hans rätt till försvar har åsidosatts med hänsyn till att han har ålagts en sanktion utan att dessförinnan ha beretts tillfälle att yttra sig, försvara sig eller få kännedom om de uppgifter som de vidtagna åtgärderna grundar sig på.
2. Den andra grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten i artikel 296 andra stycket FEUF. Sökanden kritiserar rådet för att ha vidtagit restriktiva åtgärder mot honom utan att ange skälen härför, och därmed utan att ge honom möjlighet att försvara sig. Sökanden beskyller svaranden för att endast ha använt en allmän och slentrianmässig formulering, utan att ange exakt vilka faktiska och rättsliga omständigheter som utgör beslutets rättsliga grund eller vilka överväganden som lett till att det antogs.
3. Den tredje grunden av rör frågan huruvida motiveringen är välgrundad. Sökanden kritiserar rådet för att stödja sig på en uppenbart felaktig motivering, genom att assimilera olika förhållanden, på så sätt att den inte ska tillmätas någon rättslig betydelse.
4. Den fjärde grunden avser åsidosättande av den garanti som förknippas med rätten till ett effektivt domstolsskydd. Enligt sökanden har han inte bara gått miste om möjligheten att uttrycka sin synpunkt i rådet, men kan inte heller, i avsaknad av uppgifter i det angripna beslutet om de särskilda och konkreta skäl som anförs som motiv, med framgång föra talan i tribunalen.
5. Den femte grunden avser åsidosättande av den allmänna proportionalitetsprincipen.
6. Den sjätte grunden avser åsidosättande av äganderätten i den mån de restriktiva åtgärderna, och särskilt frysningen av medel, utgör ett oproportionerligt ingrepp i den grundläggande rättigheten för sökanden att fritt förfoga över sina tillgångar.

7. Den sjunde grunden avser åsidosättande av rätten till ett privatliv, i den mån frysningen av medel och begränsningen av rätten att röra sig fritt även de utgör oproportionerliga ingrepp i sökandens grundläggande rättigheter.

—————
Talan väckt den 22 juli 2011 — Safa Nicu Sepahan mot rådet

(Mål T-384/11)

(2011/C 282/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Iran) (ombud: A. Bahrami, lawyer)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att upptagande nr. 19 i förteckningen som återfinns i bilaga VIII till rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1), i dess lydelse enligt rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26) ska ogiltigförklaras,
- fastställa att svaranden har åsidosatt artikel 265 FEUF genom underlåtelse att pröva sökandens ansökan av den 7 juni 2011 om omprövning av upptagandet i punkt nr. 19,
- förordna om att sökandens namn ska strykas från EU:s sanktionslista,
- tillerkänna sökanden ersättning till ett belopp som ska fastställas under förevarande förfarande, men som inte ska understiga 2 000 000 euro, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden avser att rådet har gjort sig skyldig till en uppenbart felaktig bedömning eftersom upptagandet av sökandens namn i förteckningen över personer, enheter och organ som är föremål för restriktiva åtgärder är felaktigt, missvisande, oklart, ofullständigt och således rättsstridigt i dess helhet.